

BİR KEMİK DAHA

Bir gün, köpeğin biri ağzına layık kocaman bir kemik bulmuş. O kadar açmış ki çok sevinmiş, herkesten uzakta yiyebileceği bir yer aramaya başlamış. Böyle güzel bir kemiği gören her köpek, ona ortak olmak isteyeceği için kemiği kaptığı gibi koşmaya başlamış.

Yolunun üzerinde bir ırmak, ırmağın üzerinde de bir kütük varmış. Karşı tarafa geçmek için kütüğün üzerinde yavaş yavaş yürümeğe başlamış. Suyu baktığında ne görsün! Aşağıda da bir köpek, ağzında kocaman kemiği ile yürümüyor mu...Aslında aşağıdaki kendisi imiş yani kendi

görüntüsünün suya yansıması imiş. Fakat bizim ki o kemiği de görünce o kadar heyecanlanmış ki, bunu düşünememiş. "Fazla mal göz mü çıkarır, şu kemiği de kapayım. Bugün şanslı günüm olmalı" demiş ve sudaki köpeğin ağzından kemiği almaya karar vermiş. Dişlerini aralamış, hırlamış, o da ne! Ağzındaki kemik birden ırmağa düşmesin mi...Üstelik, sudaki köpeğin de kemiği yok olmuş. Neye uğradığını şaşırان köpek tıs tıs ırmaktan uzaklaşmış

Açgözlülüğü sayesinde, değil yenilerine sahip olmak, elindekini bile yitirdiğini geç anlamış.

Öykü ile ilgili sorular:

1. Kanaatkarlık ve açgözlülük nedir? Örnek vererek anlatınız.
2. Aç köpek, karnını doyuracak kemiği bulunca ne yapmış?
3. İkinci kemiği nerede görmüş, nasıl davranmış?
4. Öyküden nasıl bir ders çıkarırsınız?